

[Sundhedsministeren]

Det blev fremført, at det var uheldigt, at kommunerne skulle opkræve gebyrer og betaling for statslige udgifter, men som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er det væsentligt for borgerne i almindelighed – og her er det altså virksomhederne – at man kun betaler til én myndighed, og hvis man ser på fordelingen af kontrolomkostningerne, er langt hovedparten jo placeret på det kommunale område.

Der bliver fremdraget nogle negative erfaringer fra Holland. Jeg kan sige, at i Sverige har man indført brugerfinansiering på kontrolområdet i 1990, i Norge arbejder man med tilsvarende ideer, så der er altså en bevægelse i gang andre steder i Europa for at flytte kontroludgifterne over på brugerne.

Fru Tove Lindbo Larsen og fru Birgitte Husmark beklagede, at man havde taget hul på denne del af udvalgsarbejdets resultater, inden udvalget var færdigt. Jeg mener ikke, at vi fastlåser udvalgets resultater; kommissoriet for det tværministerielle udvalg går bl.a. på at finde modeller for brugerfinansiering, så jeg føler ikke, at vi låser os fast, men at vi prøver på at skaffe god tid til at få tingene forhandlet på plads med de involverede parter, så vi kan få så effektive og tilfredsstillende ordninger som muligt. Jeg er meget villig til at give alle de oplysninger, man måtte ønske under udvalgsbehandlingen.

Med hensyn til omfanget af kontrolopgaven fremgår det jo af forslaget, at den er estimeret til at skulle indbringe 150 mio. kr. I forhold hertil er det samlede beløb for husholdningernes konsum 60 mia. kr., og hvis vi ser på nærings- og nydelsesmiddelindustriens produktion, taler vi om et beløb på 97 mia. kr. Der er ikke fuldstændigt sammenfald mellem disse beløbsområder, men det siger lidt om størrelsesordenen af den kontroludgift, som vi vil opkræve igennem lovforslaget.

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg vil gerne spørge ministeren om to ting.

Den ene ting er, om ministeren kan bekræfte, at kommunerne bliver pålagt en ekstra udgift, hvis dette lovforslag gennemføres. Som jeg læser forslaget, får de kommunale myndigheder en sådan belastning.

Det andet er det, som ministeren drog frem, nemlig at man tog fat på et område, som man ikke var færdig med i dette tværministerielle udvalg. Her er det min opfattelse, at man fore-

griber noget, når Folketinget ikke har mulighed for at høre alle synspunkter i en bestemt sag, før udvalget har afgivet sin rapport, og jeg vil gerne spørge, om ikke det gør indtryk på ministeren, at Kommunernes Landsforening ikke er enig i det spørgsmål. Vi har fået en henvendelse fra Kommunernes Landsforening, som fortæller os, at de har en anden opfattelse end et flertal – det går jeg da ud fra, jeg ved det ikke, for jeg har jo ikke set rapporten endnu.

Derfor må det da være ubehageligt for ministeren at skulle gennemføre en lovgivning om kommunerne, som kommunerne er uenige i, og vort beslutningsgrundlag er jo i hvert tilfælde ikke lysende klart, når man ikke kender rapporten.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Der er tale om, at der skal udarbejdes principper for, hvordan man kan skaffe brugerfinansiering, dækning af de udgifter, som kommunerne har. Der er ikke tale om, at kommunerne skal pålægges ekstra udgifter.

Det er rigtigt, at Kommunernes Landsforening har rettet skriftlig henvendelse til Folketingets Sundhedsudvalg, men jeg kan da konstatere, at man ikke vender sig imod tanken om indførelse af brugerfinansiering i denne skrivelse. Man beklager, at det sker på dette tidspunkt, og man har forskellige andre indvendinger, bl.a. vedrørende totalbalanceprincipperne, men selve ideen om brugerfinansiering af den offentlige levnedsmiddelkontrol er der ikke negativ holdning til.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Det er jo netop det, der sætter Folketinget i denne ubehagelige situation. Vi får en henvendelse fra Kommunernes Landsforening, hvor man siger, at der er ting i dette lovforslag, som man ikke er enige i. Der er ting, som vi har fremført i udvalget, men som Folketinget ikke er bekendt med, fordi vi ikke har rapporten. Er det så den store ulykke at vente, til man har et rimeligt grundlag at træffe beslutninger på? Ja, jeg spørger én gang til: Haster det dog så voldsomt?

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Som det også er fremgået, er lovforslaget en